

ปิ่น จักกะพาก (2)

หมายเหตุธุรกิจ

วิรัตน์ แสงทอง คำ

ปิ่น จักกะพาก เป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ เขากำลังจะสร้างสิ่งใหม่ ภายใต้กระบวนการประนีประนอมความครั้งใหญ่ ที่น่าสนใจขึ้นในสังคมธุรกิจไทยอีกครั้งหนึ่ง

หลังจากเรื่องราวของเขา ได้สร้างตำนานเร้าใจของวงการธุรกิจไทยในยุคที่มุ่งผู้ด้วยการสร้างความมหัศจรรย์อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ในการขยายอาณาจักรธุรกิจอย่างรุนแรงและรวดเร็วที่สุดมาแล้ว

จากปี 2529 จนถึงปี 2539 เอกชนกิจ ภายใต้การบริหารของเขา ได้สร้างสินทรัพย์ให้เติบโตขึ้นเกือบ 50 เท่าภายในเวลาเพียง 10 ปี จากระดับ 2,000 กว่าล้านบาท จนทะลุ 1 แสนล้านบาท

ภายใต้เงื่อนไขทางเศรษฐกิจไทยช่วงขยายตัวอย่างมาก ผ่านการระดมเงินจากตลาดหุ้น และตลาดการเงินอย่างไม่หยุดยั้งด้วยการลงทุนทางด้านอสังหาริมทรัพย์ และการซื้อเทคโนโลยีอย่างขนานใหญ่ ภายใต้การเจริญเติบโตของธุรกิจสัมพันธ์กับโทรคมนาคม ฯลฯ

ปิ่น จักกะพาก เป็นนักกิจกรรมหลักที่ครอบงำสังคมเศรษฐกิจในช่วงนั้นแม้ว่าสังคมไทยจะต้องเผชิญปัญหาอยู่บ้าง จากวิกฤติการณ์ตะวันออกกลาง และการรัฐประหารโค่นรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ด้วยกลุ่มทหารที่เรียกตัวเองว่าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ในช่วงต้นปี 2534 และเกิดการนองเลือดในเดือนพฤษภาคม ปีถัดมาก็ไม่ได้หยุดยั้งการขยายตัวทางเศรษฐกิจแต่อย่างใด

การล่มสลายของเอกชนกิจ และระบบการเงินไทย ในกลางปี 2540 ตลอดจนการศึกษาโมเดลการขยายตัวอย่างมหัศจรรย์ของกลุ่มธุรกิจกลุ่มนี้อย่างลงลึก ผมได้เขียนไว้ในหนังสือ "โรคโลกาภิวัตน์" ซึ่งเข้าใจว่าท่านผู้อ่านคงได้อ่านมาแล้ว ไม่จำเป็นต้องท้าวความอีก

เมื่อกลุ่มเอกชนกิจล่มสลาย ด้วยความพยายามเป็นปีของทางการ ในที่สุดปิ่น จักกะพาก จะเจอข้อหาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันการเงิน ในข้อหาฉ้อโกงเงินประมาณ 3,000 ล้านบาท

ในขณะที่ตัวเขาจะเหิงไปอยู่สหรัฐอเมริกาซึ่งเข้าใจว่าเขาคงมีกิจการอยู่ที่นั่น

เรื่องราวของเอกชนกิจและปิ่น ก็ไม่เลียบไปจากสังคมไทยเสียทีเดียว เรื่องทั้งหลายเหล่านี้ ยังสะท้อนถึงอิทธิพลของเขาที่ยังคงอยู่ รวมทั้งเรื่องเอกสารสำคัญ ของเอกชนกิจหายไป ทำให้ทางการหาหลักฐานสำคัญๆ ยากขึ้นเป็นลำดับ จนถึงบัดนี้ก็ยังจับมือใครดมไม่ได้

ปิ่น จักกะพาก เป็นคนหนึ่งที่ถูกดำเนินกฎหมายด้วยข้อหาฉ้อโกง ร่วมกับบรรดาผู้บริหารธุรกิจไฟแนนซ์นับสิบคน วงการค่อนข้างแปลกใจ ที่เขาไม่ใช่คนแรกในกลุ่มที่โดนฟ้อง ทั้งๆ ที่วงการยอมรับกันว่าความล่มสลายของเอกชนกิจเป็นจุดเริ่มต้น และเป็นภาพสะท้อนความล่มสลายของระบบเศรษฐกิจไทย

แต่เขาเป็นคนแรกในบรรดาผู้บริหารไฟแนนซ์ที่ปิดกิจการในแบบลึกลับ มีข้อเสนอจะนำเงินในวงเงินที่ถูกชื้อหา

ปิ่น จักกะพาก พร้อมทั้งจะนำเงินจำนวนนั้น มาแลกเปลี่ยนกับโอกาสใหม่ ในการเข้ามาในสังคมธุรกิจไทยอีกครั้งหนึ่ง สำหรับเขามันเป็นข้อแลกเปลี่ยนที่ไม่แพงเลย เมื่อเปรียบเทียบกับความเสียหายที่เกิดในกลุ่มเอกชนกิจ

ฉ้อโกงมาคืน

ซึ่งถือเป็นเรื่องที่แปลกประหลาด และไม่น่าเชื่อถือ แต่สำหรับผมให้ความสนใจในเรื่องนี้มากที่สุด

ไม่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริงหรือไม่ก็ตาม แต่สิ่งที่เกิดขึ้นก่อความระทึกใจที่ลึกซึ้งพอสมควรทีเดียว

ผมเชื่อว่าข้อเสนอของปิ่น จักกะพาก เป็นไปได้มาก ในแง่ที่ว่าเขาพร้อมที่จะนำเงินจำนวนนั้นมาแลกเปลี่ยนกับโอกาสใหม่ ในการเข้ามาในสังคมธุรกิจไทยอีกครั้งหนึ่งสำหรับเขามันเป็นข้อแลกเปลี่ยนที่ไม่แพงเลย เมื่อเปรียบเทียบกับความเสียหายที่เกิดในกลุ่มเอกชนกิจ เขาเชื่อว่าในสังคมไทยถึงแม้ธุรกิจไฟแนนซ์และธนาคารจะเปลี่ยนโฉมหน้าไปแล้วแต่โอกาสสำหรับคนอย่างเขามีกว้างขวางนัก

แนวความคิดเรื่องนี้ของเขามีเค้าโครงไม่แตกต่างจากการประนีประนอมหนี้ ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ของธุรกิจขนาดใหญ่อันดับหนึ่งของไทย เวลาได้อย่างเข้มข้น กระบวนการกำลังดำเนินไปอย่างเชื่องช้าในวงการธุรกิจไทย

ข้อเสนอของปิ่น จักกะพาก จึงเข้ามาในช่วงจังหวะที่เหมาะสมกับสถานการณ์ภายใต้เงื่อนไขที่แตกต่างกับระหว่างธุรกิจทั่วไป

กับไฟแนนซ์

ธุรกิจไฟแนนซ์ถูกทางการควบคุมอย่างเข้มงวด เมื่อกิจการมีปัญหาทางการเข้าควบคุมกิจการ พร้อมกับรับภาระดำเนินการขายสินทรัพย์เพื่อชดเชยหนี้เอง ซึ่งในที่สุดก็สามารถชำระหนี้ได้ในสัดส่วนที่น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับภาระประนีประนอมหนี้ที่กลุ่มธุรกิจใหญ่กำลังเจรจากับบรรดาเจ้าหนี้ในขณะนี้

ขณะที่กลุ่มธุรกิจใหญ่ ที่มีภาระหนี้สินล้นพ้นตัว เข้าอยู่ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายใหม่ เพื่อประนีประนอมหนี้ ในที่สุดการเจรจาที่เจ้าหนี้มีอำนาจต่อรองไม่ค่อนมาก ก็ต้องยอมลดหนี้ลงไม่ค่อนข้างมาก ซึ่งปกติในสังคมธุรกิจตะวันตกจะต้องมีเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารเต็มทั้งหมด แต่ในสังคมนี้ถือว่ามีปัญหาและมีข้อแตกต่างบ้าง ในที่สุดเจ้าของและผู้บริหารเดิมในบางกิจการก็พยายามมีบทบาทต่อไป ทั้งเปิดเผยและอยู่ข้างหลังภายใต้การควบคุมมากขึ้นจากเจ้าหนี้

ปิ่น จักกะพาก อาจจะแตกต่างจากประชัย เลี้ยวไพฑูริย์ แห่งกลุ่มทีไอ ซึ่งกำลังประนีประนอมหนี้ตรงจุดนี้

ประชัย อาจบริหารกิจการทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อไป โดยมีภาระในการชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟู ซึ่งคาดว่าจะเหลือไม่เกิน 20%

แต่กรณี

ปิ่น จักกะพาก หากข้อเสนอของเขาได้รับการตอบสนอง เขาจะต้องจ่ายเงินไปก่อน จะเรียกเงินก้อนนี้ว่าหนี้หรือเงินชดเชยที่ถูกตั้งข้อหาว่าฉ้อโกงก็ล้วนมีความหมายไม่แตกต่างกันมากนักซึ่งจำนวนเงิน 3,000 ล้านบาทที่ว่านี้ถือว่าเป็นภาระที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับภาระหนี้สินที่กลุ่มเอกชนกิจก่อไว้ ซึ่งเขาไม่ต้องรับผิดชอบอีกต่อไป แต่กิจการเดิมของเขาล้มไปแล้ว เขาจึงเริ่มต้นธุรกิจใหม่อีกครั้งหนึ่ง อย่างไม่มีภาระผูกพันใดๆ

ปิ่น จักกะพาก ย่อมมองว่ากระบวนการต่อรองนี้ มีผลตอบแทนที่คุ้มค่า

เขาเป็นคนมีความสามารถมากคนหนึ่ง ในสังคมไทย และเขาก็มีความสัมพันธ์ทางสังคมที่แน่นหนาในสังคมไทย ที่ระบบสายสัมพันธ์ยังหลงเหลืออยู่พอสมควร ประกอบกับสังคมธุรกิจไม่มีมาตรฐานของการแสดงความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเองทำ นักบริหารที่ล้มเหลวในวงการการเงินยังมีโอกาสมากมายอยู่ขณะนี้ก็มีจำนวนไม่น้อย

ในที่สุด ปิ่น จักกะพาก ผู้มีประสบการณ์มากมายในชีวิตด้วยวัยเพียง 50 ปี ก็อาจจะกลับมาอีกครั้งหนึ่ง ๒